

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Posl.br. P-991/2023-44

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Puli po sucu toga suda Mirni Mačešić Biscuoli kao sucu pojedincu u građansko pravnoj stvari tužitelja-protutuženika **Mirella Zuccon** iz Italije, Via I maggio 30 3, Tavazzano con Villavesco, Lombardia, OIB 05592675752, zastupana po punomoćniku Mladen Meničanin, odvjetnik iz Pule, protiv tuženika-protutužitelja **Općina Marčana**, Marčana 158, OIB 34665962557, zastupana po punomoćniku Darko Vrbanac, odvjetnik iz Pule, **radi utvrđenja prava vlasništva i predaje u posjed**, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 26. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, a objavljene dana 31. srpnja 2026,

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika koji glasi:

" Utvrđuje se da je tužiteljica Mirella Zuccon OIB 05592675752 stekla pravo vlasništva na nekretnini označenoj kao kč.br. *143/3 kuća, površine 99 m2, upisana u zk.ul. 20484 k.o. 324159 Krnica pa je slijedom toga tužiteljica Mirella Zuccon OIB 05592675752 ovlaštena po pravomoćnosti ove presude u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli-Pola izvršiti uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini na svoje ime što je tuženik Općina Marčana OIB 34665962557 dužna trpjeti.

Nalaže se tuženiku Općina Marčana, OIB 34665962557, da naknadi sve parnične troškove tužiteljici Mirelli Zuccon, OIB 05592675752 zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na dosuđeni iznos parničnog postupka teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate i to po kamatnoj stopi prepisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

" Utvrđuje se da je tužiteljica Mirella Zuccon OIB 05592675752 stekla pravo vlasništva na dijelu nekretnini označenoj kao kč.br. *143/3 kuća, površine 99 m2, upisana u zk.ul. 20484 k.o. 324159 Krnica i to na dijelu predmetne nekretnine prikazana crvenom bojom, zelenom bojom i žutom bojom na skici lica mjesta izrađenoj od strane Studio Land Horvat & Modrušan d.o.o., približno mjerilo 1:1000, od dana 03.10.2025. broj elaborata 20-2025 koja skica lica mjesta čini sastavni dio nalaza tehničkog izvješća Studio Land Horvat & Modrušan d.o.o. od dana 03.10.2025., a koja čini sastavni dio ove presude.

Ovlašćuje se tužiteljica Mirella Zuccon, OIB 05592675752 da na temelju ove presude izradi parcelacijski elaborat u odnosu na kč.br. *143/3 kuća, površine 99 m2, upisana u zk.ul. 20484 k.o. 324159 Krnica, te da na temelju ove presude i tog parcelacijskog elaborata ishodi uknjižbu prava vlasništva na novo nastalim katastarskim česticama nastalim parcelacijom iz kč.br. *143/3 kuća, površine 99 m2, upisana u zk.ul. 20484 k.o. 324159 Krnica, sve sukladno točki I izreke ove presude što je tuženik dužan trpjeti.

Nalaže se tuženiku Općina Marčana, OIB 34665962557, da naknadi sve parnične troškove tužiteljici Mirelli Zuccon, OIB 05592675752 zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na dosuđeni iznos parničnog postupka teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate i to po kamatnoj stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.""

II Nalaže se tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju preda u posjed slobodnu od osoba i stvari nekretninu označenu kao kč.br. *143/3 u naravi kuća, površine 99 m2, upisana u zk.ul. 20484 k.o. Krnica, sve u roku od 15 dana.

III Nalaže se tužitelju-protutuženiku da tuženiku-protutužitelju naknadi trošak parničnog postupka odmjeran u iznosu od 1.346,45 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 26.06.2026. do isplate po stopi koja se određuje se za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01. a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 01.07. te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj-protutuženik (dalje tužitelj) navodi kako je tuženik samo formalno upisan kao vlasnik u zemljišnim knjigama na nekretnini oznake kč.br. *143/3 u naravi kuća, površine 99 m2, upisana u zk.ul. 20484 k.o. Krnica koja nekretnina da se nalazi na adresi Šegotići 20. Ističe kako je osobno i zajedno sa svojim pravnim prednicima, roditeljima u nesmetanom posjedu predmetne nekretnine više od 80 godina. Navodi kako im nikada nitko nije osporavao vlasništvo, posjed niti izvršavanje bilo kojih

vlasničkih ovlaštenja na predmetnoj nekretnini niti ih je netko tjerao iz te nekretnine pa predlaže da se utvrdi da je stekla pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini temeljem instituta dosjelošti. Navodi da je nekretninu u posjedu držao njen djed, pok. Ivan Cukon a nakon toga njezini roditelji, oba pokojni, Ivan Zuccon i Irma Zuccon, da bi posjed i vlasništvo nakon njihove smrti preuzela tužiteljica u kojem posjedu se nalazi i danas. Kako su na predmetnoj nekretnini nesmetano vršili sve vlasničke ovlasti bez ikakvog uznemiravanja od strane trećih osoba, predlaže da se njen zahtjev usvoji i da joj se nadoknadi trošak parničnog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik-protutužitelj (dalje tuženik) navodi kako osporava u cijelosti zahtjev tužitelja. Ističe kako su tužiteljin otac Cukon Ivan, pok. Ivana i njegov brat Cukon Klaudio, pok. Ivana rješenjem tadašnje općinske uprave za imovinsko pravne poslove od 16.06.1975. i 09.10.1974. dobili otpust iz jugoslavenskog državljanstva a u skladu s čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o nacionalizaciji privatnih privrednih poduzeća, da im je nacionalizirana predmetna nekretnina te da je tada bila upisana u zemljišnim knjigama kao društveno vlasništvo s pravom korištenja u korist Općine Pula a danas nakon preustrojstva lokalnih samouprava u korist Općine Marčana. Tuženik smatra da nisu ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću jer smatra da je tužiteljica a i njeni pravni prednici cijelo vrijeme znali i nije im moglo ostati nepoznato da su nekretnine prešle u društveno vlasništvo zbog nacionalizacije. Smatra da posjed tužiteljice nije niti zakonit niti istinit niti pošten a ako su nekretninu i koristili to ne znači da samo posjedovanje predstavlja uvjet za stjecanje prava vlasništva dosjelošću bez obzira da li ih je netko uznemiravao u tom posjedu ili ne. Tuženik navodi da su se iza smrti roditelja tužitelja kao i iza smrti njenog djeda Ivana Cukona vodili ostavinski postupci pa da im je moralo biti jasno da predmetnu nekretninu nisu naslijedili. Stoga predlaže da se zahtjev tužitelja odbije u cijelosti i da mu se nadoknadi trošak parničnog postupka.

3. Uz odgovor na tužbu tuženik-protutužitelj ustaje i protutužbenim zahtjevom u kojem traži predaju u posjed slobodnu od osoba i stvari spornu kč.br. *143/3 k.o. Krnica obzirom da iz same tužbe nesporno proizlazi da posjed nekretnine ima tužitelj bez valjanog pravnog osnova. Potražuje naknadu parničnog troška.

4. Tužitelj-protutuženik se u cijelosti protivi protutužbenom zahtjevu smatrajući da nema osnove za predaju u posjed predmetne nekretnine jer da je tužiteljica vlasnica iste. Ne osporava da ima neometani posjed predmetne nekretnine.

5. U dokaznom postupku pročitani su vlasnički listovi, kopija katastarskog plana, smrtni list, rješenje Općinske uprave za imovinsko pravne poslove od 16.06.1975. i 09.10.1974., pročitani su povijesni vlasnički list, izvršen je uvid u e-mail prepisku parničnih stranaka, pročitani su računi o plaćanju režijskih troškova, rodni list na strani 55 spisa, smrtni list na strani 58 spisa, pročitano je rješenje o nasljeđivanju na strani 70 spisa, pročitani su kupoprodajni ugovori na strani 72 spisa, prijavni list na strani 83 spisa, pročitana je presuda ovoga suda posl.br. P-639/55, izvršen je uvid u domovnicu tužitelja, pročitano je uvjerenje Odsjeka za prostorno planiranje na strani 137 spisa, pročitane su suglasnosti na strani 133 spisa, pročitani su zapisnici sa očevida, pročitani su povijesni posjedovni list, pročitani su nalazi i mišljenja stalnog sudskog vještaka geodetske struke Studio Land d.o.o. kao i pisana dopuna nalaza na strani 171 spisa, pročitani su iskazi tužitelja, pročitani su iskazi

svjedoka Fuma Šegota, Miranda Peruško, Slavenka Šegota, Kristina Milić, pročitana je potvrda Općine Marčana na strani 203 spisa.

6. Tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika nije osnovan, dok je protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja osnovan u cijelosti.

7. Dosjelost je stjecanje vlasništva na temelju posjedovanja stvari kroz zakonom određeno vrijeme. Da bi se vlasništvo moglo steći dosjelošću potrebno je da se ispune slijedeće pretpostavke: sposobnost stjecatelja, sposobnost stvari, posjed određene kvalitete, te vrijeme dosjelosti određeno zakonom i to kumulativno. U našem pravnom sustavu postoje dvije vrste dosjelosti redovna i izvanredna. Sud smatra da se u konkretnom slučaju može govoriti o redovnoj dosjelošti. Dakle, za redovnu dosjelost traži se kvalificirani posjed, što znači da tužitelj mora dokazati savjesnost, zakonitost i istinitost svojeg posjeda sporne nekretnine ili se u najnepovoljnijoj varijanti za tužitelja radi o izvanrednoj dosjelošti temeljem kojeg se stječe pravo vlasništva na temelju savjesnog posjeda nekretnine kroz zakonom određeno vrijeme.

8. Tako je odredbom čl. 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima u st. 3. propisano da samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten protekom 10 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja može steći pravo vlasništva dosjelošću. Ukoliko se radi samo savjesnom posjedniku onda može steći pravo vlasništva dosjelošću na nekretninama protekom 20 godina neprekinutog samostalnog posjedovanja.

9. Samostani posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, Županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave i uprave i s njima izjednačenih pravnih osoba, kao i stvari u vlasništvu crkve ili drugih pravnih osoba koje ne traže za sebe dobitak nego služe dobrotvorne ili druge opće korisne svrhe, steći će dosjelošću vlasništvo tih stvari tek pošto je njihov zakonit, istinit i pošten ili barem pošten samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme, dakle, kod redovne dosjelosti 20 godina a kod izvanredne dosjelosti 40 godina.

10. Temeljem provedenog dokaznog postupka ovaj sud je utvrdio da tužitelj sa uspjehom nije dokazao sve pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

11. Nije sporno da u konkretnom slučaju postoji uvjet sposobnosti stjecatelja. Svaka je osoba sposobna da stekne vlasništvo dosjelošću pa tako i tužitelj. Isto tako, nije sporno da predmet nad kojim se stječe pravo vlasništva jeste stvar na kojoj se može steći vlasništvo dosjelošću. Radi se naime o nekretnini u vlasništvu Općine Marčana, jedinice lokalne samouprave nad kojom se sada (prema ranijim propisima to nije bilo moguće) može stjecati pravo vlasništva dosjelošću.

Nadalje, valja zadovoljiti i slijedeći uvjet, a to je posjed određene kvalitete. Tužitelj mora dokazati da je barem savjesni posjednik predmetne nekretnine iako iz iskaza tužitelja proizlazi da se radi o zakonitom, istinitom i poštenom posjedniku; kroz zakonom određeno vrijeme, s time da taj posjed mora biti efektivan i mora se stvarno izvršavati.

12. Uvidom u povijesni posjedovni list koji priležni strani 147 spisa sud je utvrdio da se sporna nekretnina *143/3 k.o. Krnica od osnutka katastarskog operata, dakle od 1952. vodi kao posjednik Cukon Ivan, pok. Ivana, djeda tužitelja. Godine 1959. dolazi do promjene posjednika na ime Cukon Ivan, pok. Ivana, oca tužiteljice i mlt. Cukon Klaudio, barba tužiteljice. Tako posjedovno stanje na predmetnoj nekretnini traje sve do 1975. kada se po službenoj dužnosti a temeljem rješenja o pravu korištenja ovoga suda posl.br. Z-2282/75 kao posjednik upisuje društveno vlasništvo-korisnik Općina Pula; da bi 1995. po službenoj dužnosti sukladno tadašnjem Zakonu o razgraničenju lokalnih uprava i samouprava kao posjednik bila upisana Općina Marčana., takvo stanje traje i danas.

13. Uvidom u povijesni vlasnički list za predmetnu nekretninu sud je utvrdio da povijesno zemljišno knjižno stanje prati opisano povijesno posjedovno stanje iz točke 12. obrazloženja ove odluke. Tome u prilog idu i isprave i to kupoprodajni ugovor koji prileži strani 75 spisa iz kojeg je vidljivo da su pravni prednici tužiteljice predmetnu nekretninu kupili za 1.000 tadašnjih talijanskih lira, 24.06.1939. Temeljem tog ugovora je u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetne nekretnine i bio upisan pradjed tužitelja pok. Cukon Ivan, pok. Mihe.

Uvidom u rješenje o nasljeđivanju na strani 70 spisa sud je utvrdio da su djeda tužitelja naslijedili njegovi sinovi Cukon Ivan, pok. Ivana, otac tužiteljice i mlt. Cukon Klaudio, pok. Ivana, barba tužiteljice, svaki u ½ djela, uključujući i spornu nekretninu.

14. Dakle, iz isprava koje su predočene ovome sudu do zaključenja glavne rasprave nesporno proizlazi da su pravni prednici tužiteljice od njenog pradjeda pa do njenog oca doista bili upisani kao vlasnici predmetne nekretnine u zemljišnim knjigama ali su i predmetnu nekretninu koristili za potrebe vlastitog stanovanja i na njoj neometano imali sva vlasnička prava.

15. Iz iskaza saslušanih svjedoka i tužitelja sud je utvrdio da su u toj nekretnini živjeli svi pravni prednici tužiteljice po očevoj strani i ista se tako nasljeđivala još od pradjeda pok. Miho Cukon. Otac tužiteljice je umro 1997. a majka 2023. (tužiteljica nikada nije dostavila rješenja o nasljeđivanju iza svojih roditelja a sud predmetna rješenja nije mogao pronaći službenim putem iako je pokušao). Nekretnina se koristila isključivo u svrhu stanovanja. Nekada u kući nije bilo niti struje niti vode a kasnije se uvela i struja i voda te izgradila kupaonica i wc te garaža. Otac tužiteljice je teško obolio 1964. te zajedno sa svojim suprugom Irmom odlazi živjeti i raditi u Italiju gdje se rodila i tužiteljica. Nakon toga redovito dolaze na predmetnu nekretninu svake godine, 3 do 4 puta godišnje ovisno o slobodnim danima. Nakon smrti svojih roditelja u nekretninu danas dolazi tužiteljica nekoliko puta godišnje te se planira po odlasku mirovinu trajno vratiti u predmetnu nekretninu.

16. Slijedom navedenog proizlazi da je tužiteljica zajedno sa svojim prednicima sve do 1974. doista bila vlasnik predmetne nekretnine i to upisana u zemljišnim knjigama ali je i stvarno izvršavala zajedno sa svojim pravnim prednicima sva vlasnička ovlaštenja na predmetnoj nekretnini. Razlika je danas u tome što tužiteljica nije upisana u zemljišnim knjigama kao vlasnik ali i dalje drži posjed nekretnine te nesmetano kroz cijelo razdoblje vrši sva vlasnička ovlaštenja na

nekretnini bez da je ikada ona ili njeni pravni prednici bili uznemiravani od strane trećih osoba u tim vlasničkim pravima.

17. Prema iskazu tužitelja njeni se roditelji sele trajno u Italiju 1964. gdje žive i rade i gdje se rodila tužiteljica. Tadašnji Općinski sekretarijat za opću upravu 09.10.1974. donosi rješenje kojom utvrđuje da se sa danom 11.06.1967. kao danom otpusta iz jugoslavenskog državljanstva a u skladu s čl. 3. Zakona i izmjenama i dopunama zakona o nacionalizaciji privatnih privrednih poduzeća nacionaliziraju sve njihove nekretnine, uključujući i ovu spornu u vlasništvu njenoga oca, Cukon Ivana pok. Ivana a kao vlasnik se u zemljišnim knjigama upisuje društveno vlasništvo s pravom korištenja Općine Pula, danas Općine Marčana. To rješenje je ocu tužitelja upravo prema iskazu tužiteljice dostavljeno na adresu u Italiji gdje je stvarno živio i radio. Na to rješenje nitko nije ulagao pravo žalbe iako je ona bila dopuštena.

18. Tužiteljica tvrdi da njeni roditelji nisu nikada primili to rješenje i da uopće nisu imali saznanja o tome da im je ne samo ova sporna nekretnina već i druge nekretnine nacionalizirane. Tužiteljica također navodi da ni ona nije imala osobnih saznanja o tome da bi nekretnina bila nacionalizirana te da je za to saznala u okviru ovog parničnog postupka. Međutim u svom iskazu navodi da su oni živjeli u Milanu u provinciji Cusano što odgovara adresi iz spornoga rješenja pa sud smatra da su roditelji tužitelja, poglavito njen otac znao i nije mu moglo ostati nepoznato da je dobio otpust iz državljanstva, da mu je nacionalizirana jedina nekretnina koju je imao u tadašnjoj Jugoslaviji u kojoj je stanovao do odlaska u Italiju ali da su nacionalizirane i druge nekretnine koje su bile u njegovom vlasništvu. Takva ista stvar se dogodila i njegovom bratu Cukon Kladio koji je također otišao u Italiju rješenjem od 16.06.1975. Neživotno je i nelogično da osoba dobije otpust iz državljanstva i da ne znaš niti za otpust iz državljanstva i da ne znaš da ti je država nacionalizirala svu imovinu i to kako ocu tužiteljice tako i njegovom bratu Cukon Klaudio.

19. Sud nije poklonio vjeru tužitelju kada navodi da niti ona niti njeni roditelji od 1967. nisu znali da su dobili otpust iz jugoslavenskog državljanstva i da su im sve nekretnine uključujući i ovu spornu nacionalizirane te prešle u društveno vlasništvo. Sud smatra da je neživotno i nelogično da osoba koja napušta trajno zemlju mijenja državljanstvo, napušta dom u kojemu je živio i osnovao obitelj i u kojemu su živjeli svi njegovi pravni prednici, jednostavno tvrdi da za predmetno rješenje nisu znali. Takve tvrdnje tužitelja ovaj sud ne prihvća, time više što tužiteljica u iskazu potvrđuje regiju u kojoj su živjeli u Italiji a na istu tu regiju pod nazivom "Cusano" jer predmetno rješenje dostavljeno njenom ocu, prema mišljenju suda.

Sud smatra da tužiteljica sudu osim onog što je navela da to rješenje nisu nikada primili nije ponudila neko drugo razumnije objašnjenje a k tome sudu nije dostavila rješenja o nasljeđivanju iza smrti svojih roditelja koji bi joj eventualno išli u prilog pa se sud pita zašto ih nije dostavila. Činjenica držanja posjeda predmetne nekretnine je nesporna i od strane tužiteljice i od strane njenih pravnih prednika. Međutim, samo mirno posjedovanje po sebi ne može rezultirati stjecanjem prava vlasništva dosjelošću. Drugim riječima, tužiteljica prema mišljenju suda kao i njeni pravni prednici roditelji jesu koristili predmetnu nekretninu i nakon odlaska u Italiju za potrebe stanovanja, nikada ih nitko nije ometao u ostvarivanju vlasničkih ovlaštenja na toj nekretnini ali su po mišljenju suda i njezini roditelji i ona bili nesavjesni jer su znali i nije im moglo ostati nepoznato da su im predmetne nekretnine oduzete,

nacionalizirane, tim više što se to dogodilo isto i barbi tužiteljice Cukon Kladio, to je brat njenoga oca za tu istu nekretninu a na primjer niti njega tužiteljica nije predložila kao svjedoka u ovom postupku pa se sud pita zašto a isti je još živ i živi u selu Cukoni.

20. Ovdje valja napomenuti da je prema mišljenju ovoga suda upitna i aktivna legitimacija tužiteljice za vođenjem ovog postupka i to iz sljedećih razloga. Naime, prema rješenju o nasljeđivanju koji prileži strani 70 spisa utvrđeno je da su pok. Cukon Ivana, pok. Mihe, djed tužiteljice naslijedili njen otac Cukon Ivan i njegov brat Cukon Klaudio koji je tada bilo malodoban, svaki u ½ djela a što je uključivalo i ovu spornu nekretninu.

Iako se tijekom postupka sud nije posebno bavio aktivnom legitimacijom tužiteljice iz naprijed navedenih razloga, činjenica da tužiteljica nigdje ne spominje svoga barbu Cukon Klaudia kao bivšeg suvlasnika na spornoj nekretnini, ne predlaže ga za svjedoka, kod suda je dovela do osnovane sumnje da je ipak i tužitelj i njeni pravni prednici znali za predmetnu nekretninu kao očito i njen barba Cukon Klaudio koji je isto tako dobio otpust iz državljanstva kako i otac tužiteljice a danas je još uvijek živ i živi u selu Cukoni pa je čudno da netko osim tužiteljice ne bi pokrenuo bilo kakav postupak za povrat izgubljene obiteljske kuće.

Kako je zahtjev tužiteljice neosnovan iz razloga koji su naprijed navedeni, sud nije tijekom dokaznog postupka raspravljao o aktivnoj legitimaciji tužitelja iako je ona prema mišljenju suda upitna.

21. Slijedom svega navedenog sud smatra da tužiteljica nije dokazala savjesnost posjeda na predmetnoj nekretnini niti svoju niti svojih pravnih prednika pa je njen zahtjev sukladno odredbi čl. 159. ZVDSP-a odbijen u cijelosti kao neosnovan jer se nisu kumulativno ispunile sve pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, i to kako po pravilima redovne tako i po pravilima izvanredne dosjelošti.

22. Glede istaknutog protutuženog zahtjeva tuženika valja reći sljedeće. Tuženikova protutužba je u naravi reivindikacijska tužba kojom vlasnik neposjednik traži od posjednika povrat individualne određene stvari. To pravo ne zastarijeva. Tuženik je u ovom sporu aktivno legitimiran jer je nesporno da je on zemljišno knjižni vlasnik sporne nekretnine ali nije posjednik. Tuženik mora dokazati vlasništvo stvari, mora dokazati da se stvar koju traži nalazi u faktičnoj vlasti protutuženika te identitet stvari.

23. U konkretnom slučaju na istaknuti protutužbeni zahtjev valja primijeniti odredbu čl. 162. ZVDSP-a. U konkretnom slučaju između stranaka nije sporno da je protutužitelj upisan kao zemljišno knjižni vlasnik *143/3 u naravi kuća, površine 99 m², upisana u zk.ul. 20484 k.o. Krnica i to u 1/1 djela. Dakle, vlasništvo protutuženika između stranaka nije sporno.

Između stranaka nije sporna niti činjenica da se predmetna nekretnina nalazi dugi niz godina u faktičnoj vlasti tužitelja-protutuženika a isto tako nije sporan niti identitet stvari, točnije radi se o nekretnini *143/3 u naravi kuća, površine 99 m², upisana u zk.ul. 20484 k.o. Krnica.

24. Kako je tuženik-protutužitelj dokazao sve pretpostavke iz čl. 162. ZVDSP-a to je sud naložio tužitelju-protutuženiku da predmetnu nekretninu preda u posjed slobodnu od osoba i stvari tuženiku-protutužitelju, slijedom čega je protutužbeni zahtjev usvojen u cijelosti.

25. Tužitelj je ovaj postupka u cijelosti izgubio pa nema pravo na naknadu parničnog troška.

26. Tuženik je uspio sa svojim protutužbenim zahtjevom pa mu je sud sukladno odredbi čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a dosudio naknadu parničnog troška. Tako je tuženiku priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno važećim odredbama odvjetničke tarife i utvrđenoj vrijednosti predmeta spora. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu i protutužbu, pristup na ročište od 07.03.2025., 21.01.2026., 14.04.2026. i 26.02.2026. te sastav jednog podneska kojim se očitovao na nalaz vještaka u sveukupnom iznosu od 600 bodova. Imajući u vidu vrijednost boda od 2,00 eura tuženiku na ime odvjetničkog troška pripada iznos od 1.200,00 eura. Tom iznosu valja pridodati trošak plaćene sudske pristojbe na protutužbu od 73,23 eura koji trošak je stvarno uplaćen pa sveukupan trošak koji pripada tuženiku iznosi 1.273,23 eura.

U Puli 31. srpnja 2026.

S u d a c:

Mirna Mačešić Biscuoli

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-6fd99**

Kontrolni broj: **09c0a-6759e-ae4ca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Općinski sud u Puli - Pola potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.